

народы при зимно-то слѣнцестояніе; бѣдный вечеръ, кланіе-то на свиніе, сурваканіе-то, каденіе-то и толкозь други всички сѣ язычески обряди, и даже упазили сѣ чудно и врѣме-то като захващатъ отъ полазваніе-то на Игнаждень (20 Дек. и 1 Ян. н.) и свършватъ на Силвестрія (2 Ян. с.). И много още други примѣри има които свидѣлствуватъ за языческо-то происхожденіе на праздницы-тѣ, и на празнуваніе-то имъ даже съ языческѣ идеѣ. День-тѣ на Апостола Андрея — *Андреювѣ* день 30 Ноемв. прости-тѣ Българи сливатъ съ праздникъ-тѣ на Индійскый Богъ *Индра*, и сега каквото и прѣдъ хыляды години на този день иматъ обычай да раздаватъ варены папуры, вмѣсто вареный оризъ който раздавали въ Индіѣ. И каквото сѣ правяли въ онова врѣме да му ся молятъ лѣтѣ за дѣждь съ пѣсни свирни и хора, това правятъ и днесъ когато е за сухъ, и което наричатъ пеперудня. — Тѣй сѣщо сливатъ тѣ и други язычески праздницы по съзвучіе-то имъ. И днесъ день-тѣ на Патріарха *Германа* празнуватъ за да не *гърми*; день-тѣ на Апостолы-тѣ *Вартоломея* и *Варнавѣ* — за да ся не *въртятъ*, *ломятъ* и *взрнуватъ* облаци-тѣ че пада градъ; и день-тѣ на поклоненіе-то на *Честны-тѣ веригы* на Апостола Петра празнуватъ за да ся не *расческувашъ* (расчекиуватъ) добытцы-тѣ имъ и много други. И да ли не е станѣло сѣщо-то и у Гърцы-тѣ, вмѣсто богыніѣ-тѣ *Димитръ* (майка на земіѣ-тѣ), за коѣто празнували всякѣ годинѣ подиръ жетвѣ да пра-